

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਯਾਦ ਨਾਲ ਯਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਹਾਡੀ ਪਰਿਪੱਕਵ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੈ? ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸੁਣਾਓ?

ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਿਪੱਕਵ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਸ਼ੀਤਲ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਵਸਥਾ ਅਚਲ - ਅਡੋਲ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਡੋਲ ਅਵਸਥਾ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖੋ, ਨੋਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਰਿਪੱਕ ਬਣਾਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨੇੜੇ ਹੋ। ਜੇ-ਜੇ ਜਿੱਥੇ ਹਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਸਿਤਾਰੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨੇੜੇ, ਕੋਈ ਦੂਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਟਾਰ ਬਹੁਤ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਚਮਕਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਗਾਇਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ। ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵੈਸਕਤੀਮਾਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਾਲ ਯਾਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ-ਜਿੱਥੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਸਰਵਿਸਏਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਰੀਤੀ ਬਾਪ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ। ਜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਤੱਕ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ? ਇੱਕ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਜਾਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਰਾਜ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੱਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨਾ ਹੈ - ਉਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਯਾਦ ਸਭ ਨੂੰ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਉਹ ਜਿਵੇਂਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰਮ ਨਾ ਹੋਣ। ਇੱਥੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਾਬੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਤੇ ਯੋਗਬਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਪਰਿਪੱਕਵ ਅਵਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਚੰਚਲਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਚੰਚਲਤਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਫਿਰ 21 ਜਨਮ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਮੁੱਖ ਹੈ ਕਾਮ। ਯਾਦ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਵੱਸ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਹੁਣ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਵੱਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪਾਪ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਨੰਬਰਵਨ ਸਬਜੈਕਟ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪੱਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਲਈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਯੋਗ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼, ਦੂਸਰਾ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼। ਦੋ ਨਾਲੇਜ਼ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀਗੁਣ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਮਰਜ਼ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਦੈਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਜਰੂਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨੋਟ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਾਂਗੇ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ

ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਪੱਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਹੈ, ਉਹ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਹ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੁਆਰਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਰੂਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਕਿੰਨਾ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗੇ ਉਤਨੇ ਪੁਆਇੰਟਸ ਇਮਰਜ਼ ਹੋਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਚੰਗਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਮਝਣਗੇ ਜਿਵੇਂਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਮੁਰਲੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੁੰਧ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਸਰੇ ਸੈਕਿੰਡ ਨਾਲ। ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਇੰਨੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਵੇਂ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਟਾਈਮ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਕਿੰਡ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਰਪੀਟ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਅੱਛੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਜੇ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਉਹ ਸੀ ਭਗਤੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦਾ ਫਲ ਭਗਵਾਨ ਦੇਣਗੇ। ਕੀ ਫਲ ਦੇਣਗੇ? ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਫਲ ਦੇਣ ਲਈ ਆਉਣ ਉਦੋਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਾਰਟ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਅੰਤਿਮ ਲਾਈਫ਼। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਛੱਡ ਦੇਣ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਨਮ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਨਮ ਵੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਲੈ ਫਿਰ ਦੂਸਰਾ, ਤੀਸਰਾ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਛੱਡਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਦੁੱਖ ਭੋਗਿਆ, ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਲਿਆ। ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਸਿਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਕਾਸ਼ੀ ਕਲਵਟ ਖਾਣਾ - ਇਹ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਘਾਤ ਕਰਨਾ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਇਹ ਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਕੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਭਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਨਾ। ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਖ਼ਰਾਬ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਸਿਰ ਤੇ ਬੋਲਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਵੀ ਬੜਾ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਦਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਜਕਲ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾਵਾਂ ਆਦਿ ਬਣਾ ਕੇ, ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਹਨ। ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ ਝੋਪੜੀਆਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਗੰਦੇ ਨਾਲੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰਹੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸ ਕਿਚੜ੍ਹੇ ਦੀ ਖ਼ਾਦ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜੇ ਵਿੱਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੇ ਫਿਰ ਖੇਤੀ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਿਚੜ੍ਹੇ ਆਦਿ ਤੇ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਮਿੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼। ਨਾਮ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ, ਸਬਜ਼ ਪਰੀ। ਰਤਨ ਹਨ ਨਾ। ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਰਤਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਜੋ ਫਿਰ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਪੁਜਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੁੰਧ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮਜ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਲਾ ਫੇਰੋ। ਬਸ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫੇਰਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ।

ਸ਼ਿਵ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਲਾ ਦੁੱਧ ਪਾਣੀ ਆਦਿ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਖਾਂਦੀਆਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਪੇਸ਼ਗੀਰ (ਵਿਸਤਾਰ) ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਝਾੜ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਬੀਜ। ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਇਸ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਅਰੇ, ਇਹ ਤਾਂ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਲਪਨਾ ਰਪੀਟ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਨਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਵਾਕਿਆ ਵੀ ਨਵੇਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਹਰੇਕ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਕਲਪਨਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ। ਜਦੋਂਕਿ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ - ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ! ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਦ ਪਾਇਆ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਸੰਗਮਯੁੱਗ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਵੇ। ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮੁੰਝਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਸ, ਤੁਸੀਂ ਇਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਰਾਈਟ ਹੋ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਜੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਖੰਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਤਾਂ ਰੱਚਨਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਾ ਸਕੇ। ਵੇਦਾਂ - ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਰੱਚਤਾ ਅਤੇ ਰੱਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਦਸੇ ਵੇਦਾਂ ਤੋਂ ਕਿਹੜਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਹੋਇਆ? ਧਰਮ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਚਾਰ, ਹਰੇਕ ਧਰਮ ਦਾ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫਿਰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਰੱਬ ਦੁਆਰਾ। ਰੱਬ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਸਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਰਾਈਟ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਅਨਰਈਟਿਅਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫ਼ਾਇਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਮਾਲਾ ਕਿਸਦੀ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਖੁਦ ਆਕੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ। ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਪੈੜੀ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਆਕ੍ਰਿਪੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਮਿਹਨਤ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਮੋਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੋਟੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੇ। ਪਰੰਤੂ ਯਾਦ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਜੋੜਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹੋ? ਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਅਮਰਕਥਾ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ। ਹੁਣ ਅਮਰਨਾਥ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਹਿਮਾਲਿਆ ਪਹਾੜ ਤੇ ਬੈਠ ਥੋੜ੍ਹੇ ਨਾ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੰਡਰ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆ ਜਿੱਤ ਬਣ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਲੈਣ - ਦੇਣ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ਼ ਰੱਖ ਸਦਾ ਸੰਪੰਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਇਮਰਜ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਦੇ ਹੇਠਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵੇਗੀ। ਸਦਾ ਅਚਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਸੰਪੰਨਤਾ ਅਚਲ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਲਚਲ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਰਾਜੀ, ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ। ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਪਾ ਲਿਆ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਆਪੇ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ।

*****